

Ján. 10: 27 - 30.

Sivoványa 1959. 3.

Kedves Birikém és Kiliárd!

Rögsön akartam valamivel
kedves leveledre, de mindig
közbe jött valami, így csak ma
vasárnap délután juthok az
írásához! - Tímonelhatáslanul
jól esett sokféle szerkesztés-
nyilvánulások! - Az a nagy
örösz amivel nyból segítség-
günkre jöttetek szinte sava-
ba gitet. Hogy drága, jó lelkek

vagylok mindig tudtam, de
most szinte féltettelek öc-
magatokon! Az Úr fircse
vissza sokszorosan jövege-
kat! Arán meg felajánlja-
tok otthonokat. Hát ezt
már ki seve lehet birni meg
habó-dás nélkül! - Egzed
navai jidua k esembe: „ar-
tan ne vesítsd el a fejedet,
maradj jóra!” Igen ő tud-
ta hogy, haza kell mennie
és kérsült is rá, mi is. Nem

szóltuk, nem jászokéltünk,
hiszen jó helyre került, - de
mégis hiányzik. Kérjük
egzúttérésedet is! - Fogz
ni a kezünk a jövőre?
Ha az U is úgy akarja re-
zedünk Tedi kővel egzútt
leuni valahol. Szegelőre
még ő is itt van s egzútt
kérdésünk fel Pestre né-
hány napra. - Most be-
hat első lépésüket élünk
sives meghívástokkal és

jorö hēt väge jeli bealli-
Lunk horraatok. A löbbit
elösoival' -

Ma ün äldävat kerve
Linduyajatokra, ne-
redell kieldjük esök-
jainkat is üdvöslökün-
ket:

Adri is Tediko'.